د مرثیو کِتاب

پېژندګلو

د مرثیو په کِتاب کښې مونږ تباه کوونکی نتیجې وینو. کله چې بابلیانو یروشلم قبضه کړو نو د هغه وخت د پرېشانۍ په حقله حضرت یرمیاه پېغمبر مونږ ته په خپلو سترګو کتلې قیصه په دې کِتاب کښې بیانوی. دا کِتاب مونږ له خبردارے راکوی کۀ یو کس ګناه وکړی او کۀ یو قوم نو د هغې نتیجې به داسې وی. د یروشلم خلقو بُت پرستی شروع کړه او د خُدائ پاک سره یې نزدې تعلق ختم کړو او د خپل ژوند لارې یې جدا کړې. خو بیا هم مونږ اُمید صرف او صرف د خُدائ پاک نه ساتلے شُو. د مرثیو دا کِتاب د پینځو مرثیو نه جوړ شوے دے او په دې کښې په هره یوه مرثیه کښې د یروشلم د راپرېوتلو په حقله غم څرګند شوے دے. لکه څنګه چې په جنازه کښې وعظ کیږی دغسې په دې مرثیو کښې د یو قوم د تاوان غم بیان شوے دے. د دې کِتاب مقصد دا دے چې د خُدائ پاک نه اُمید ولرو د چا رحم چې هر سحر نوے او تازه کیږی او د چا وفاداری چې عظیمه ده هغه خلقو دپاره هم څوک چې پخپله بېوفا دی. د حفظ کولو دپاره ۲۳:۳ آیت ”د هغۀ رحم هر سحر نوے او تازه کیږی او د هغۀ وفاداری بېشانه لویه ده.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١ ۱ افسوس، افسوس، هغه ښاریه څنګه یواځې پاتې شوه، چې په یو وخت
کښې هغه د خلقو نه ډکه وه. هغه څنګه لکه د یوې کونډې په شان شوه، هغه چې
په یو وخت کښې په قومونو کښې ډېره لویه وه. د نورو ښارونو په نسبت هغه لکه
د شهزادګۍ وه خو اوس هغه غریبه غلامه شوه. ۲ هغه ټوله شپه په سلګو او
ژړا تېروی، او په مخ یې د اوښکو سېلابونه بهیږی. په ټولو عاشقانو کښې یې یو هم
پاتې نۀ وو، چې ورله تسلی ورکړی. د هغې ټولو دوستانو د هغې سره بېوفائی
کړې ده، او د هغې دشمنان جوړ شوی دی. ۳ یهوداه جلاوطن کړے شو، د
ډېرو سختو مشقتونو سره هغه د نورو مُلکونو په مینځ کښې اوسیږی، او د
اوسېدو دپاره هغه د آرام ځائ نۀ لری. د هغۀ دشمنانو هغه راګېر کړو، او هغۀ ته
د تښتېدو موقع نۀ وه. ۴ صیون ته د تلو لارې خالی دی او ماتم کوی، څوک
هم ورته اوس د اخترونو دپاره نۀ راځی. د ښار دروازې ټولې خاموشه شوې دی،
او د دې اِمامان اسویلی کوی. د هغې پېغلې غمژنې دی، او د هغې تکلیفونه تراخۀ
دی. ۵ د هغې دشمنان په هغې اختیارمن شول، او د هغې دشمنان آرام او
پُرسکونه ژوند تېروی. مالِک خُدائ داسې ځکه وکړل، چې سرکشی یې ډېره وه. د
هغې ماشومان ونیولے شول، او لرې مُلک ته جلاوطن کړے شول. ۶ د لور
صیون ټوله لوئی ختمه شوه، او د هغې نه ټول شان او شوکت لاړو. شهزادګان یې
لکه د هغه هوسو په شان شول، چې د څرن ځائ موندلے نۀ شی. هغوئ خو
دومره کمزوری شوی وُو، چې د ښکاری نه تښتېدلے نۀ شول. ۷ یروشلم
ښارې ته هغه وخت یاد دے په کومو ورځو کښې چې زورېدلې او سرګردانه وه،
ټول قیمتی څیزونه ورته یاد وُو کوم چې پخوا هغې سره وُو. کله چې هغه د دشمن
لاسونو کښې پرېوته، او داسې هیڅ څوک نۀ وُو چې د هغې مدد وکړی، دشمن د
هغې د شکست تماشه کوله او د هغې په راغورزېدلو خوشحاله شو. ۸ یروشلم
ښارې سخته ګناه وکړله او د هغې په وجه پلیته شوه. هر چا چې د هغې عزت
کولو اوس ورته سپک ګوری ځکه چې دوئ هغه بربنډه او عاجزه ولیده. هغه په
خپله په زوره زېبرګی کوی او د شرم نه خپل مخ په لاسونو پټوی. ۹ د هغې په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لمن د ناپاکئ داغونه لګېدلی وُو، هغې د خپل اَنجام څۀ سوچ نۀ کولو، د هغې
راغورزېدل وحشتناکه وو، څوک داسې نۀ وو چې هغې له تسلی ورکړی. "مالِکه
خُدايه، زما دې تکليفونو ته وګوره، ځکه چې دشمن په ما غالب شوے دے." ۱۰
دشمن خپل لاسونه وراوږدۀ کړل او د هغې ټول قيمتی څيزونه يې لوټ کړل. هغې
په خپله وليدل چې غير قومونه د هغې مقدس ځائ ته داخل شول، اګر چې تا دغه
خلق خپل جماعت ته د داخلېدو نه منع کړی وُو. ۱۱ ټولو خلقو يې د روټئ په
تلاش کښې آهونه کول. د خوراک دپاره يې خپل قيمتی څيزونه خرڅ کړل چې
پرې خپل ځانونه ژوندی وساتی. "اے مالِکه خُدايه، ما ته وګوره زۀ څومره سپکه
کړے شوې يم. ۱۲ ولې ستاسو دپاره دا هيڅ هم نۀ دی، تاسو ټول څوک چې په
لاره تېرېږئ؟ راشئ او وګورئ کۀ چرې زما په شان غم او درد بل چرته وی، کوم
چې مالِک خُدائ نازل کړو په هغه ورځ چې هغه په قهر وو. ۱۳ هغۀ بره د آسمان
نه اور راولېږلو او هغه زما هډوکو ته ورکوز شو. هغۀ زما پښو ته جال وغوړولو
او زۀ يې د تلو نه منع کړم. هغۀ زۀ ګنګس کړې پرېښودم او ټوله ورځ بيماره وم.
۱۴ زما سرکشی يو جغ پورې تړلے شوې وه او د هغۀ لاسونو دا تړلی وُو. هغه
زما په غاړه بار شو او زما زور يې ختم کړو. مالِک زۀ هغوئ ته حواله کړمه د
چا چې زۀ مقابله نۀ شم کولے. ۱۵ مالِک زما ټول فوجيان رد کړل کوم چې ما
سره وُو. هغۀ زما خلاف د لښکر اعلان وکړو چې زما ځوانان غوبل کړی. مالِک
د يهوداه نيازبين ښار لکه د انګور په شان په لنګرئ کښې نچوړ کړو. ۱۶ نو په
دې کارونو زۀ ژړېږم او سترګو نه مې اوښکې بهېږی. نزدې څوک هم نشته چې
ما له تسلی راکړی او يا ما له حوصله راکړی. زما ماشومان غمژن شوی دی
ځکه دشمن په ما غالب دے." ۱۷ صيون خپل لاسونه د مدد دپاره غزوی، خو
هيڅ څوک نشته چې تسلی ورکړی. مالِک خُدائ د يعقوب خلاف حکم وکړو چې
د هغۀ ګاونډيان به د هغۀ دشمنان شی. د يروشلم نه د هغوئ په مينځ کښې پليته
کپړه جوړه شوې ده. ۱۸ "مالِک خُدائ په حقه دے ځکه ما د هغۀ د حکم نه
سرکشی کړې ده. خو اے ټولو خلقو ما ته غوږ شئ، زما غمونو او دردونو ته
وګورئ، زما پېغلې ښځې او ځوانان سرِی د جلاوطنئ دپاره بوتلے شوی دی.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١٩ ما خپلو عاشقانو ته آواز وکړو خو هغوئ ما له دوکه راکړه. کله چې اِمامانو
او مشرانو د خپلو ځانونو ژوندی ساتلو دپاره خوراک لټولو نو هغوئ په ښاريه
کښې مړهٔ شول. ٢٠ وګوره، اے مالِکه خُدايه زهٔ څومره زورېدلې يم او زما روح
خفه دے او زړهٔ مې ناسازه دے ځکه چې زهٔ ډېره سرکشه وم. بهر په کوڅو
کښې تُورې د بچو نه خلاصه کړې او په کور کښې دننه هم مرګ راپسې دے. ٢١
هغوئ واورېدل چې ما څنګه زيرګی کول خو داسې څوک نشته چې ما له تسلی
راکړی. زما ټولو دشمنانو زما د تکليفونو په حقله واورېدل او هغوئ خوشحاله
شول چې دا تا په ما راوستی دی. هغه ورځ پرې راوله د کومې چې تا اعلان کړے
دے نو هغوئ به هم زما په شان شی. ٢٢ د هغوئ ټول بدکارونه دې تا ته ښکاره
شی. هغوئ له هغسې سزا ورکړه لکه څنګه چې تا ما له زما د ټولې سرکشۍ په
وجه راکړې ده. زما ګړاونه او زيرګی زيات دی او زما زړهٔ بېقراره شوے
دے.“

٢ ١ افسوس، مالِک په خپل قهر د لور صيون نيازبين ښار د شرم سره مخ
کړو، هغهٔ د اِسرائيل شان و شوکت د آسمان نه زمکې ته راوغورزولو. هغهٔ په
خپل کور باندې هيڅ رحم ونهٔ کړو کله چې هغه په قهر او غضب کښې وو. ٢
مالِک په بېرحمۍ سره د يعقوب د اوسېدو ټول ځايونه تباه کړل. او په خپل قهر
کښې هغهٔ د لور يهوداه د ښار مضبوطې قلعه ګانې راوغورزولې. په بې‌عزتۍ سره
هغهٔ زمکې ته بادشاهی او د دې بادشاهان راوغورزول. ٣ هغهٔ په خپل قهر و
غضب کښې د اِسرائيلو ټول طاقت ختم کړو. کله چې دشمن حمله وکړه نو
مالِک خپل ښے لاس د هغوئ مدد نه وروستو کړو. هغه په اِسرائيل کښې لکه د
اور لمبه شو او ګېرچاپېره هر يو شے يې وسوزولو. ٤ هغهٔ لکه د دشمن په
شان خپله لينده راښکله او هغهٔ خپل ښے لاس لکه د دشمن ګزار ته تيار کړو.
هغهٔ هغه ټول ووژل څوک چې په مونږ ګران وُو، هغهٔ خپل غضب لکه د اور په
شان د لور صيون په نيازبينې خېمې راووروولو. ٥ مالِک د هغوئ د دشمن په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شان شو، هغهٔ اِسرائيل تباه کړو، هغهٔ د هغهٔ ټول محلونه تباه کړل، د هغهٔ
مضبوطې قلعه ګانې يې تباه کړې. هغهٔ د لور يهوداه ښار په ماتمونو او مرثيو
کښې اضافه وکړه. ٦ هغهٔ خپل کور داسې په آسانه راوغورزولو لکه ته به وائې
چې په باغ کښې يې جونګړه راوغورزوله، او د عبادت مقدس ځائ يې تباه کړو.
مالِک خُدائ په صيون مقدس اخترونه او د سبت د ورځو يادونه هېر کړل. په
خپل سخت قهر او غضب کښې يې بادشاه او اِمام دواړه رد کړل. ٧ مالِک
خپله قربان‌ګاه سپکه کړه، او خپل مقدس مقام يې پرېښودلو. هغهٔ د دشمن
لاسونو ته د خپل محلونو دېوالونه حواله کړل. دشمن د مالِک خُدائ په کور کښې
چغې کړې لکه څنګه چې د اختر په ورځ خلق کوی. ٨ مالِک خُدائ دا فېصله
وکړه چې د صيون ښار دېوالونه وران کړی. هغهٔ د ورانولو دپاره د ناپ تول ګز
راوغزولو او خپل لاس يې د هغهٔ د تباهۍ نه منع نهٔ کړو. د هغهٔ دېوالونه او د هغهٔ
مورچې يې په ماتم آخته کړې او دواړه په يو ځائ تباه شول. ٩ د يروشلم
دروازې په زمکه کښې ډوبې شوې دی، او د هغې اړمونه او تالې يې تباه کړې دی.
د هغې بادشاه او شهزادګان نورو قومونو ته جلاوطن کړے شوی دی. نور د
مالِک خُدائ نه شريعت نهٔ ملاويږی او نهٔ نورې وحی د هغهٔ پيغمبرانو ته د مالِک
خُدائ نه راځی. ١٠ د صيون مشران په زمکه په خاموشۍ سره ناست دی.
هغوئ په خپلو سرونو خاورې اچولې دی او د ټاټ جامې يې اغوستې دی. د
يروشلم پېغلو جينکو خپل سرونه د شرم نه زمکې ته ټيټ کړی دی. ١١ زما
سترګې د خفګان نه په ژړا سترې شوې دی. زما زړهٔ د غم نه نا آرامه دے. زما
زړهٔ د خفګان نه چاؤدلے دے، په دې وجه چې زما خلق تباه شوی دی ځکه چې
د پيو او وارهٔ ماشومان بې‌هوشه دی او د ښار په سړکونو دپاسه مړاوی کيږی.
١٢ هغوئ خپلو ميندو ته ژاړی چې، "خوراک او څښاک چرته دے؟" هغوئ لکه
د زخميانو په شان بې‌حاله دی، د ښار په کوڅو کښې بې‌حاله دی او هغوئ د ژوند
نه لاس ووينځلو د مور په غېږ کښې د هغوئ ژوند ختم شو. ١٣ زهٔ ستا په حقله
څهٔ ووايم، او د چا سره دې برابره کړمه؟ اے يروشلم لورې، تا د څهٔ سره مقايسه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړمه چې تا ته تسلی درکړمه؟ اے صیون پېغلې لورې، د سمندر د ژوروالی په
اندازه ستا تباهی ده، څوک به تا ته شفا درکړی؟ ١٤ ستا پېغمبرانو ستا دپاره
بې‌مطلبه او دوکه مارې رویاګانې ولیدلې. هغوئ ستاسو ګناهونه ښکاره نۀ کړل
چې تاسو د جلاوطنئ نه بچ کړی. خو تاسو ته یې د دروغو او بې‌لارې کوونکی
پېغامونه واورول. ١٥ هغوئ ټول څوک چې په دې لاره تېرېږی هغوئ تا پورې
ملنډې وهی. هغوئ د مسخرو نه خپل سرونه خوځوی او د لور یروشلم ښار پورې
خندا کوی. "آیا دا هغه ښار نۀ وو کوم به چې یادېدو، او په خپل ښائست کښې
بې‌عیبه وو، او د ټولې دُنیا د خوشحالئ سبب وو؟" ١٦ ستا ټول دشمنان تا پورې
خندا کوی، او ستا خلاف یې خپلې خولې کولاو کړې دی، هغوئ نبغ نبغ ګوری
او خپل غاښونه چیچی، او هغوئ چغې وهی چې، "مونږ هغه لواړه تېره کړه. مونږ
د دې ورځ انتظار کولو او آخر مو ولیدله." ١٧ نو مالِک خُدائ خپل مقصد پوره
کړو، هغۀ د خپل مقصد خبردارے ورکړو، چې د ډېر پخوا نه یې خبردارے
ورکړے وو، هغۀ په بې‌رحمئ سره هر څۀ تباه کړل. هغۀ ستا دشمنان په تا
خوشحاله کړل او هغۀ ستا د دشمنانو زور په تا اوچت کړے دے. ١٨ مالِک ته
په زوره چغې ووهه، اے د نیازبین صیون لور دېوالونو، د اوښکو نِهرونه دې لکه
د سیلاب په شان وبهیږی، په شپه او ورځ کښې دې وبهیږی. خپل ځان ته آرام مۀ
ورکوه او په سترګو دې ژړا مۀ بندوه. ١٩ "راپاځه، او په شپه کښې ژړا وکړه، په
هره شپېه کښې د مالِک په حضور کښې د خپل زړۀ حال راڅرګند کړه. او خپل
لاسونه هغۀ ته پورته کړه د خپلو ماشومانو د ژوند دپاره څوک چې د کوڅو په هر
ګوټ کښې د لوږې نه مړۀ کیږی." ٢٠ وګوره، اے مالِکه خُدایه، او غور وکړه.
تا داسې د چا سره کړی دی؟ ولې میندې دې خپل ماشومان خوری چې هغوئ
زیږولی دی؟ ولې اِمامان او پېغمبران دې د مالِک په مقدس کور کښې قتل کړے
شی؟ ٢١ زاړۀ او زلمی په کوڅو کښې پراتۀ دی، په زمکه په کوڅو کښې زما
ځوانې ښځې او ځوانان سړی په تُوره راغورزولے شوی دی. د خپل قهر په ورځو
کښې تا هغوئ مړۀ کړل او په بې‌رحمئ سره مو حلال کړل. ٢٢ تا د هرې خوا نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زما دشمنانو له دعوت ورکړو لکه چې د اختر د ورځ دپاره دې راغوښتی وی. او
د مالِک خُدائ د قهر په ورځو کښې نه څوک تښتېدلے شُو او نه څوک بچ
کېدلے شُو. هغوئ څوک چې ما زيږولی وُو او په ما ګران وُو زما دشمن هغه
تباه کړل.

٣ ١ زۀ هغه کس يم چا چې د مالِک خُدائ د غضب د چُوکې نه تکليفونه
ليدلی دی. ٢ هغۀ زۀ په راښکلو تيارې ته راوستم چې هيڅ رڼا په کښې نۀ وه.
٣ يقيناً چې هغۀ زما په خلاف خپل لاس ټوله ورځ بار بار راوچت کړو. ٤
هغۀ زما ټول ځان په وهلو تک شين کړو او زما هډُوکی يې مات کړل. ٥ هغۀ
زۀ په تريخوالی او غمونو کښې ايسار او راګېر کړے يم. ٦ هغۀ زۀ په زوړ قبر
کښې په توره تياره کښې کښېنولم. ٧ هغۀ زۀ په دېوالونو کښې راګېر کړم چې
ونۀ تښتم او په درنو زنځيرونو يې تړلے يم. ٨ تر دې چې ما آواز وکړو او مدد
دپاره په چغو وژړېدم، هغۀ زما دُعاګانو ته توجو نۀ ورکوله. ٩ هغۀ زما لارې د
تراشلے شوو کاڼو په دېوال بندې کړی دی، او هغۀ زما لارې ګډې وډې کړې دی.
١٠ هغه لکه د ميلو زما په انتظار کښې پروت دے او لکه چې زمرے د حملې
دپاره پټ شوے وی. ١١ هغۀ زۀ د لارې نه بې‌لارې کړم، او ټوټې ټوټې يې کړم.
او هغۀ زۀ وران ويجاړ او بې‌ياره بې‌مددګاره پرېښودم. ١٢ هغۀ خپله لينده
راښکله او د خپلو غشو دپاره يې نښه وګرځولم. ١٣ هغۀ زما زړۀ سورے
سورے کړو او د خپل تيردان په غشو يې وويشتم. ١٤ زۀ د خپلو خلقو د خندا
ذريعه شوم، ټوله ورځ ما ته پيغورونه کوی. ١٥ هغۀ زۀ په ترخو خوراکونو موړ
کړم، او د ښنلو دپاره يې د تريخ ګنډير نه ډکه پياله راکړه. ١٦ هغۀ زما په
غاښونو کښې باجری ورکړه، او په خاورو ايرو کښې يې ومنډلم. ١٧ زما زړۀ د
سلامتيا نه خالی شوے دے او ما نه هېر دی چې خوشحالی څۀ ته وائی. ١٨ نو
زۀ دا وايم، ”زما طمع او اُميد لاړو او څۀ چې زما د مالِک خُدائ نه اُميد وو هغه
ختم شو.“ ١٩ زما مصيبتونه او خوار و زار ګرځېدل ما ته يادېږی، او هغه ما ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د ګنډېر نه هم تراخهٔ دی. ﴿۲۰﴾ زهٔ بار بار د هغهٔ په حقله سوچ کوم او زما روح په
ما کښې پرېشانه دے. ﴿۲۱﴾ خو بيا هم زهٔ په خپل سوچ کښې دا راولم او په دې
وجه زهٔ بيا هم اُميدوار يم. ﴿۲۲﴾ د مالِک خُدائ پائيداره مينه هيڅکله نهٔ ختمېږی
او د هغهٔ رحم هيڅکله نهٔ ختمېږی. ﴿۲۳﴾ د هغهٔ رحم او مينه هر سحر نوے او تازه
کېږی او د هغهٔ وفاداری بې‌شانه لويه ده. ﴿۲۴﴾ ”مالِک خُدائ زما نصيب دے،“ او
زهٔ خپل ځان ته دا وايم، ”نو په دې وجه زهٔ به د هغهٔ نه اُميد ساتم.“ ﴿۲۵﴾ مالِک
خُدائ هغه چا سره ښهٔ دے څوک چې په هغهٔ باور کوی او هغه کس څوک چې
د هغهٔ تلاش کوی. ﴿۲۶﴾ دا ښهٔ ده چې يو کس په خاموشۍ سره انتظار وکړی، د
مالِک خُدائ خلاصون ته انتظار وکړی. ﴿۲۷﴾ د يو کس دپاره دا ښهٔ ده چې په
ځوانۍ کښې جغ يوسی، ﴿۲۸﴾ چې په خاموشۍ کښې ځان له کښېنی، څهٔ چې
مالِک خُدائ پرې اېښے وی. ﴿۲۹﴾ هغه دې خپل ځان پړمخې په خاورو کښې
وغورزوی، کېدے شی چې څهٔ اُميد پاتې وی. ﴿۳۰﴾ ظالم ته دې د وهلو دپاره خپل
مخ ورواړوی او د هغهٔ د لاسه دې بې‌عزتی قبوله کړی. ﴿۳۱﴾ ځکه مالِک به انسان
د تل دپاره نهٔ رد کوی. ﴿۳۲﴾ دا کهٔ هغه غم راولی، هغه به رحم هم کوی، د هغه
مينې په مطابق چې ډېره او پائيداره ده. ﴿۳۳﴾ هغه چا ته په تکليف رسولو نهٔ
خوشحالېږی او نهٔ څوک په غم آخته کوی. ﴿۳۴﴾ کله چې په مُلک کښې ټول
قېديان د پښو لاندې چخنی کړی، ﴿۳۵﴾ او کله چې يو انسان د خُدائ تعالىٰ په
وړاندې د بل چا حق په زور وهی، ﴿۳۶﴾ کله چې يو سړے په عدالت کښې څوک د
اِنصاف نه محروموی، ولې مالِک داسې ظلم نهٔ ګوری؟ ﴿۳۷﴾ څوک په خپل حکم
څهٔ کار کولے شی ترڅو چې مالِک په خپله د هغې حکم نهٔ وی کړے؟ ﴿۳۸﴾ ولې
د خُدائ تعالىٰ د خوا نه ښهٔ او بد دواړه نهٔ راځی؟ ﴿۳۹﴾ نو بيا ژوندے انسان ولې
شکايت کوی کله چې ورته د خپلو ګناهونو سزا مِلاو شی. ﴿۴۰﴾ راځئ چې مونږ
خپلې طريقې وآزمايو او مالِک خُدائ ته واپس راوګرځُو. ﴿۴۱﴾ راځئ چې په
اخلاص خپل لاسونه پورته کړُو او آسمانی خُدائ پاک ته داسې ووايو، ﴿۴۲﴾
”مونږ ګناه او سرکشی وکړه او تا مونږ معاف کړی نهٔ يُو. ﴿۴۳﴾ تا خپلې د قهر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جامې واغوستلې او مونږ پسې شوې او په بې‌رحمۍ سره دې مونږ مړهٔ کړُو. ﴿٤٤﴾
تا خپل ځان په وریځ کښې ونغښتلو ترڅو هیڅ دُعا هم تا ته در ونهٔ رسیږی. ﴿٤٥﴾
تا مونږ پلیت کړُو او د قومونو په مینځ کښې دې رانه د ګند ډېرے جوړ کړُو. ﴿٤٦﴾
زمونږ ټولو دشمنانو زمونږ خلاف خپلې خولې وازې کړې. ﴿٤٧﴾ یرې واخستُو او
په کنده کښې وغورزېدُو. تباهى او بربادى راباندې راغله. ﴿٤٨﴾ زما د خلقو د
تباهۍ په وجه زما د سترګو نه د اوښکو سیندونه بهیږی. ﴿٤٩﴾ زما سترګو نه به
اوښکې جارى وى بې له آرام کولو نه، ﴿٥٠﴾ ترڅو چې مالِک خُدائ پاس د آسمان
نه نظر واچوى او دا حال وګورى. ﴿٥١﴾ چې کله زهٔ په ښار کښې د ټولو ښځو
حالت ګورم نو زما زړهٔ غمژن شى. ﴿٥٢﴾ هغوئ څوک چې هیڅ بې‌هیڅه زما
دشمنان وُو هغوئ لکه د مرغۍ په شان زهٔ وویشتم. ﴿٥٣﴾ هغوئ زهٔ ژوندے په
کنده کښې ورواچولم او په ما يې کاڼى راوویشتل. ﴿٥٤﴾ اوبهٔ زما تر سره
راورسېدلې او وئیل مې چې ډوبېږم. ﴿٥٥﴾ اے مالِکه خُدایه، ما د کندې د بېخ نه
ستا په نامه مِنت زارى وکړه. ﴿٥٦﴾ تا زما خواست اورېدلے دے، خپل غوږونه
مهٔ بندوه، د مدد دپاره زما آواز واوره. ﴿٥٧﴾ تهٔ ما ته رانزدې شوې کله چې ما
درته آواز وکړو، تا ما ته وفرمائیل چې یرېږه مه. ﴿٥٨﴾ اے مالِکه، تا زما مسئله
راوچته کړه او تا زما ژوند بچ کړو. ﴿٥٩﴾ اے مالِکه خُدایه، کوم بد چې ما سره
وشُو تا هغه ولیدل، زما د مسئلې اِنصاف وکړه. ﴿٦٠﴾ تا د هغوئ د انتقام ټول اور
ولیدو، د هغوئ ټولې منصوبې زما خلاف دى. ﴿٦١﴾ اے مالِکه خُدایه، تا د هغوئ
ټول پیغورونه واورېدل، د هغوئ ټولې منصوبې چې زما خلاف دى. ﴿٦٢﴾ زما
مخالفین ټوله ورځ زما خلاف پس پس او ګنګوسى کوى. ﴿٦٣﴾ هغوئ ته وګوره،
سحر نه تر ماښامه پورې، زهٔ د هغوئ د پیغورونو په سندرو کښې نمونه یم. ﴿٦٤﴾
اے مالِکه خُدایه، هغوئ ته بدله ورکړه، هغوئ ته د خپل عمل په مطابق بدله
ورکړه. ﴿٦٥﴾ هغوئ په زړونو غمژن کړه او ستا لعنت دې په هغوئ باندې وى.
﴿٦٦﴾ هغوئ په خپله غصه کښې راونیسه، مالِکه خُدایه، د زمکې د مخ نه یې جارُو
کړه.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۴ (۱) وګورئ چې د سرو زرو ځلا څنګه تته شوه، او چې خالص سرۀ زر
څنګه بدل شوی دی، او د مقدس ځائ کاڼی د هر يو سړک په هر ګوټ کښې
خوارۀ وارۀ شُو. (۲) د صيون بيش قيمته ماشومان، چې د خالص سرو زرو په
تول وُو، خو اوس هغه لکه د خاورين لوښو په شان دی، لکه چې کُلال جوړ کړی
وی. (۳) تر دې چې ګيدړه هم خپلو ماشومانو ته سينه ورکوی، خو زما خلق
ظالمان شوی دی لکه شترمرغ چې په صحرا کښې وی. (۴) د پيو د ماشومانو
ژبې انښتې دی او د تندې نه تالو ته ورغلې دی. ماشومان روټۍ پسې ژاړی خو
هيچا سره هم نشته چې هغوئ له ورکړی. (۵) هغه چا چې به خوندور خوراکونه
کول هغوئ اوس په کوځو کښې د لوږې نه مړۀ کيږی. هغوئ چا چې به قيمتی
کپړې استعمالولې اوس هغوئ د ګند په ډيرو کښې د خوراک لټون کوی. (۶)
زما د خلقو سزا د سدوم د خلقو نه زياته ده، کوم چې په يو شېبه کښې تباه شُو
او هيچا پرې لاس ونۀ مروړلو. (۷) د صيون حکمرانان د واورې نه زيات صفا
وُو او د پيو نه زيات سپين وُو. د هغوئ بدن د مرجانو نه زيات سور وو، او د
هغوئ شکلونه او صورتونه د نيلم کاڼی په شان ښکارېدل. (۸) خو اوس د هغوئ
مخونه سکارو نه زيات تور دی. هغوئ په لارو کوځو کښې د خلقو د پېژندګلو نه
وتی دی. د هغوئ څرمن د هغوئ هډوکو پورې انښتې ده او هغه لکه د پوستکی په
شان اوچه شوې ده. (۹) هغوئ څوک چې په تُوره مړۀ شوی وُو د هغه چا نه ښۀ
وُو چې د قحط نه مړۀ شوی وُو. او د پټی نه د فصل د نشتوالی په وجه هغوئ د
لوږو نه مړۀ شول. (۱۰) کله چې زما قوم تباه کېدو نو د لوږې نه مهربانه ميندو
هم خپل ماشومان پاخۀ کړل او وې خوړل. (۱۱) مالِک خُدائ خپل تول غضب په
دوئ ظاهر کړو او هغۀ خپل سخت قهر رانازل کړو. هغۀ په صيون کښې اور بل
کړو. او هغه يې تر بنيادونو وسوزولو. (۱۲) د دُنيا بادشاهانو په دې يقين نۀ کولو،
او نۀ پرې د دُنيا يو اوسېدونکی باور کولو، چې مخالفين او دشمنان به د يروشلم
په لويو دروازو کښې راننوځی. (۱۳) خو دا د هغې د پيغمبرانو د ګناه په وجه وشو
او د اِمامانو په جرمونو سره وشو، چا چې د ښار په مينځ کښې د صادقانو وينه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تویه کړه. ۱۴ هغوئ لکه د ړندو په کوڅو کښې سرګردانه ګرځېدل. او په وينو
داسې لت پت وُو چې چا يې جامو له د لاس وروړلو جرأت نۀ کولو. ۱۵ ”اخوا
شئ ناپاکو،“ خلقو په هغوئ چغې ووهلې، ”اخوا شئ، اخوا شئ، لاس مۀ راوړئ.“
نو بيا هغوئ لرې وطنونو ته وتښتېدل او په غېرو قومونو کښې سرګردانه ګرځېدل
خو هيچا هلته پاتې کېدلو ته نۀ پرېښودل. ۱۶ مالِک خُدائ په خپله هغوئ خوارۀ
وارۀ کړل او نور يې د هغوئ قدر نۀ کولو. خلقو نۀ د اِمامانو عزت کولو او نۀ يې
په مشرانو رحم کولو. ۱۷ په ډېرو کتو مو سترګې ړندې شوې خو بېفائدې، هيڅ
مدد رانۀ غلو. مونږ د داسې يو قوم په انتظار وُو چې زمونږ بچ کول د هغوئ د
وس کار نۀ وو. ۱۸ مونږ په خپلو کوڅو کښې نۀ شُو ګرځېدلے ځکه چې دشمن
راته مورچه شوے دے. زمونږ آخر رانزدې شوے وو، او زمونږ ورځې شمېرلے
شوې وې، ځکه چې زمونږ اَنجام رارسېدلے وو. ۱۹ زمونږ دشمنان به د باز نه
زيات تېز وُو، کۀ مونږ به غرونو ته وزغلېدو نو هلته به يې پېدا کړُو او کۀ په
صحرا کښې به پټ شُو نو هغوئ به هلته زمونږ انتظار کولو. ۲۰ د مالِک خُدائ
غوره کړے شوے بادشاه چې زمونږ د ژوند ساه ده، هغه د هغوئ په دام کښې
راګېر شوے وو، د چا په حقله چې مونږ وئيل چې، ”د هغۀ د سورى د لاندې به
مونږ د قومونو په مينځ کښې اوسېږو.“ ۲۱ اے د ادوم لورې، اوس خندا او
خوشحالى وکړه، او تاسو څوک چې په عُوض کښې اوسېږئ، تاسو ته به هم د
مالِک خُدائ د غضب پياله درکړے شى، تاسو به نشه شئ او خپل ځان به برېنډ
کړئ. ۲۲ اے صيون لورې، ستا سزا به پوره شى، هغه به تا نور په جلاوطنۍ
کښې ونۀ ساتى. خو اے د ادوم لورې، هغه به تا له ستا د ګناهونو سزا درکړى او
ستا ګناهونه به ښکاره کړى.

۵ ۱ اے مالِکه خُدايه، رایاد کړه چې په مونږ څۀ وشو، وګوره چې زمونږ
څنګه بې‌عزتى شوې ده. ۲ زمونږ ميراث غېرو ته حواله شوے دے او زمونږ
کورونه پردو خلقو قبضه کړى دى. ۳ مونږ يتيمان او بېپلاره شوى يُو او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زمونږ میندې کونډې شوې دی. ۴ مونږ د څښلو اوبهٔ او د سوزولو خشاک په
بیعه اخلو. ۵ هغوئ څوک چې مونږ پسې وُو راته په سر ناست دی او مونږ ډېر
ستومانه شُو خو هیڅ آرام ته مو نهٔ پرېږدی. ۶ مونږ خپل ځان مِصر او اسور
ته حواله کړو چې مونږ ته پوره روټئ مِلاو شی. ۷ زمونږ پلار نیکهٔ ګناه وکړه
خو هغوئ مړهٔ دی او اوس مونږ د هغوئ د ګناه سزا خورو. ۸ غلامان په مونږ
حکومت کوی او هیڅ څوک نشته چې مونږ د هغوئ د لاس نه آزاد کړی. ۹
مونږ د روټئ پیدا کولو دپاره خپل ځان په خطره کښې اچولے دے ځکه چې په
ټوله علاقه کښې وسله وال ګرځی. ۱۰ زمونږ څرمن لکه د تنور په شان ګرمه ده،
د قحط د ډېر تاو نه سوزېدلې ده. ۱۱ په صیون کښې د ښځو عزت لوټ شوے
دے او د یهوداه په ښارونو کښې د پیغلو عزت لوټ شوے دے. ۱۲ دوئ
شهزادګان د لاسونو نه راځوړند کړی دی او د مشرانو بې‌عزتی یې کړې ده. ۱۳
په ځوانانو په زور مېچنې ګرځولے شی، او زلمی د لرګو د درنو بارونو لاندې په
تکلیف روان دی. ۱۴ مشرانو د ښار په دروازه د جرګو ځایونه پرېښودل او
ځوانانو خپل ساز و سرود پرېښودو. ۱۵ زمونږ د زړهٔ خوشحالی رانه اخستے
شوې ده او زمونږ ګډا په ماتم بدله شوې ده. ۱۶ زمونږ نه تاج و تخت اخستلے
شوے دے، افسوس په مونږ ځکه چې مونږ ګناه کړې ده. ۱۷ ځکه د دې په
وجه زمونږ زړونه مات شوی دی او د ژړا په وجه زمونږ نظر کم شوے دے. ۱۸
دا چې د صیون غر وران ویجاړ پروت دے او ګیدړان په کښې اوسیږی. ۱۹ خو
تهٔ اے مالِکه خُدایه، د تل دپاره حکومت کوې او ستا تخت په ټولو نسلونو کښې
قائم پاتې کیږی. ۲۰ تا ولې مونږ بلکل هېر کړی یُو؟ تا ولې مونږ ډېرو ورځو نه
پرېښی یُو؟ ۲۱ اے مالِکه خُدایه مونږ ځان ته راوبله، مونږ بحال کړه او زمونږ
حال د مخکښې په شان کړه. ۲۲ ولې تا مونږ تل دپاره رد کړی یُو؟ او تهٔ مونږ ته
د حد نه زیات غصه یې؟

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699
pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹
Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.